

tovalec in dosluženi profesor. Iz Trsta je poslal znani slovenski pisatelj in pesnik to-le častitko, katera je zložena tudi v imenu naših častitih bralcev:

V novi svetli časti Vam ime zdaj sije,
Vodja tisoč bratom, starosta škotije;
Te odlike ne deli ne papež in ne car —
Redka čila starost — tu je le nebeski dar.
Bog Vas živi Zivkov, dveh vladik sovetnik,
Vas ohrani, dokler ne bote — stoletnik!

J. G.

Gospodarske stvari.

Pomlajenje dreves.

Stara, pohabljen, z mahom obraščena drevesa z dol visečimi vejami se prepogosto vidijo. Kako moremo taka drevesa zboljšati in rodovitna storiti, to je za sadjerejca važno vprašanje.

Prvič moramo vedeti za pravi vzrok bolezni, namreč če je zemlja izmolzena, so bile premajhne jame, je zemlja kamenita ali premokra. V prvem slučaju se zemlja okoli drevesa jeden seženj široko in pol sežnja globoko (blizo dva metra široko in eden meter globoko) odkoplje, ter kompost nadeva. Če je pa zemlja premokra, tedaj se mora preobilna mokrota odpraviti. Najboljši jarki, po katerih se voda odecja in izceja, napravijo se tako-le: Skopljejo se $\frac{1}{2}$ metra široki, do jeden meter globoki jarki, kateri se s kamenjen in sipom blizu do površja napolnijo, z zemljo zagrnejo in s travnim semenom posejejo. Takí jarki odpravljajo preobilno mokroto in so najcenejši ter niso nobenemu delu napoti. Drevo, katero je v mokro zemljo vsajeno, klaverno raste, po vejah raste mah, koža pogosto pozebe in ker se korenine ne morejo razvijati, tedaj drevo tudi ne more roditi.

V ilasti mokrotni zemlji, iz katere se pa preobilna mokrota usušiti ne da, moramo pa celo plitvo saditi in nad korenine do čevelj visoko zemlje nasuti. Najbolje je, da v mokrotni zemlji take sorte sadimo, o katerih je znano, da jim mokrota preveč ne škoduje; v obče tako zvana vojdivka (Prinzenapfel) v mokrotni zemlji še najbolj raste in rodi. Drugič je velikokrat kriva sorta, ker jej tamošnja zemlja in podnebje ne ugaja; in v vsakem slučaju se priporoča, da se drevo precepí. Velikokrat je pa človek sam kriv, ker drevo dostojno ne oskrbuje, ali je bilo pregloboko vsajeno.

Drevescu tudi jako škoduje, če se prva leta ne obrezuje, vsled česar veje šibke ostanejo, začnejo prehitro roditi, in ker tako drevo veliko soka in hrane potrebuje, potem v rasti zaostane. S pravilnim rezanjem se drevo primora, da napravi lepo krono, ostane zdravo, in to je najvažnejše v sadjereji. F. P—k.

Letina.

Kakšna da bode letos pri nas letina, to naši kmetovalci sami dobro vedo presoditi; vendar pa utegne tega in onega zanimati, kako se letina kaže v naši ljubi Avstriji.

Kakor se razvidi iz poročila ministerstva za poljedelstvo z dne 10. aprila, obeta letina v tem letu prav dobro. Čeravno smo imeli le malo snega, prebila je ozimina primeroma toplo zimo zelo dobro, ter je vsled pomladanske suše le rž nekoliko trpela; po blagodejnem dežju, ki je zemljo namočil poslednje dni, pa se bode tudi rž dobro popravila. Isto velja tudi o travnikih in deteljščih. Vsled ugodne pomladi sta se tudi setev jarine in saditev krompirja lahko izvršili ter bodeta vsled sedanjega dežja in toplote dobro uspevali. Tudi vinska

trta je dobro prezimila, mladike že krepko poganjajo ter se v gorkejših legah že prikazujejo grozdiči. Tako poročajo »Dol. Novice«, da se je na Straži pri Novem mestu nahajala že dne 8. aprila na brajdi posestnika Jakoba Jakšeta 10 centimetrov dolga trtna mladika s tremi grozdiči. Sadno drevje je povsod večinoma že v cvetju in mnogobrojni popki dajejo nam upanje, da bomo imeli dosti sadja.

Torej za letos se nam najboljša letina napoveduje, samo ljubi Oče nebeski, od katerega »pride vsak dober dar in vsako popolno darilo«, naj nas milostno obvaruje različnih nezgod!

Pokončujte hrošče!

Naš list je že letos po zimi napovedal, da je letošnje leto hroščevo leto. Vsled dolgotrajnega toplega vremena prikazali so se ti požeruhi letos dosti prej, kakor druga leta, ter že sedaj objedajo prvo nežno zelenje sadnih in drugih dreves. Opozarjamo torej posestnike in najemnike zemljišč, naj z drevja in grmovja zlasti v zaranih urah hrošče pridno stresajo in pokončavajo. Dobro bi bilo, da bi se kaka nagrada v posameznih občinah priznala šolski mladini, da bi se rada s pokončevanjem hroščev bavila. In zakaj se naj hrošči pokončujejo? Zato, ker letos sadnemu in drugemu drevju veliko škodo napravijo in ker znesejo neizmerno veliko jajčic, iz katerih se zvalijo črvi, ki bodo prihodnje leto po njivah, travnikih in vrtih neizrečeno škodo delali. Torej še enkrat: pokončujte hrošče!

Sejmovi. Dne 28. aprila pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Dne 30. aprila v Dolu, v Cmureku in Rogatecu. Dne 1. maja pri Sv. Filipu v Veračah, pri Sv. Barbari v Halozah, pri Sv. Treh Kraljih v Slov. gor., pri Sv. Juriju v Slov. goricah, na Hajdinju, na Muti, v Ljubnem, v Lipnici, v Trbovlju, v Velenju, v Celju, v Brezju zunaj Maribora, v Vržeju in v Radgoni. Dne 2. maja na Ptuj, v Konjicah, v Braslovčah, pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Lučanah in v Kaniži pri Ptuj. Dne 4. maja pri Sv. Križu na Murskem polju, v Podsredi, na Črni gori, v Rečici, v Selnici ob Dravi, v Svičini, v Slovenski Bistrici, v Stradnu, v Gornjem gradu, v Št. Juriju ob juž. železnici, v Loki, pri Sv. Trojici v Slov. gor., v Celju (konjski sejem) in na Vidmu ob Savi.

Dopisi.

Iz Dola pri Hrastniku. (Javna prošnja.) V listu z dne 26. marca 1893 govorilo se je o lovstvu in lovskej pravici. Vsled tega prosimo posestniki iz občin Trbovlje, Dol, Sv. Krištof in Hrastnik, da bi kdo v »Slov. Gospodarju« vnovič spisal članek, v katerem bi se naznanila sredstva, po katerih moremo zadobiti prosti lov, in mislimo, naj se še jedenkrat povdarja škoda, katero napravlja divjačina posestnikom na polju, posebno pa pri sadjereji, ker oglodajo zajci mlada drevesca. Od leta do leta raste škoda, in če tudi se ta ceni, vendar ni odškodnina nič v primeri s škodo, pri tem nas pa še davki od dne do dne bolj tlačijo.

Iz Ptuja. (Vojaški nabori) so te dni bili tukaj pri nas. Spominjam se vojaških naborov v Ljubljani izza dijaških let. Vselej sem jih bil vesel. Slišal sem krepko, lepo ubrano petje čilih gorenjskih mladeničev. Peli so tako lepo, da je gospoda postajala in jih poslušala. Ali naši fantje tu pa ne znajo nego tuliti in vriškati, da te ušesa bolé. Ko bi vedeli, kako je to grdo!